

Η ΕΟΡΤΗ ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ ΑΠΟΣΤΟΛΩΝ ΠΕΤΡΟΥ ΚΑΙ ΠΑΥΛΟΥ ΕΙΣ ΤΟ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ

Τήν Δευτέραν, 29^η Ἰουνίου / 12^η Ἰουλίου 2021, ἐωρτάσθη ὑπό τοῦ Πατριαρχείου ἡ ἑορτή τῶν ἁγίων ἐνδόξων πρωτοκορυφαίων Ἀποστόλων Πέτρου καί Παύλου.

Κατά τήν ἑορτήν ταύτην ἡ Ἐκκλησία ἐπιτελεῖ τήν μνήμην τοῦ προσώπου καί τοῦ ἱεραποστολικοῦ ἔργου διὰ Χριστόν τῶν δύο τούτων Ἀποστόλων. Ἡ Ἐκκλησία ἀναμιμνήσκειται ὅτι ὁ Ἀπόστολος Πέτρος ἐκήρυξε Χριστόν σταυρωθέντα καί Ἀναστάντα εἰς τήν περιτομήν, ἤτοι τούς Ἰουδαίους, ὁ δέ Ἀπόστολος Παῦλος εἰς τά ἔθνη καί ἀπέβησαν οἱ δύο στερεοί στῦλοι τῆς Ἐκκλησίας, τῶν ἄλλων Ἀποστόλων ὡσαύτως συνεργασθέντων.

Ἡ Ἐκκλησία Ἱεροσολύμων ἐώρτασε τήν ἑορτήν ταύτην εἰς Καπερναοῦμ τήν παραθαλασσίαν, τήν ἐντεῦθεν τοῦ Ἰορδάνου ποταμοῦ, βορειοδυτικῶς ἅμα τῇ εἰσόδῳ αὐτοῦ εἰς τήν Τιβεριάδα θάλασσαν καί εἰς τόν ἐν αὐτῇ ἱερόν Ναόν τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων, τόν κτισθέντα ὑπό τοῦ ἀοιδίμου Πατριάρχου Ἱεροσολύμων Δαμιανοῦ περί τά 1935.

Ἐνταῦθα ἀνήμερα τῆς ἑορτῆς προεξῆρξε τῆς θείας Λειτουργίας ὁ Μακαριώτατος Πατήρ ἡμῶν καί Πατριάρχης Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλος, συλλειτουργούντων Αὐτῷ τῶν Σεβασμιωτάτων Ἀρχιερέων, Μητροπολίτου Ναζαρέτ κ. Κυριακοῦ καί τῶν Ἀρχιεπισκόπων Κωνσταντίνης κ. Ἀριστάρχου καί Ἱεραπόλεως κ. Ἰσιδώρου, Ἀγιοταφίτων Ἱερομονάχων, ὧν πρῶτος ὁ Γέρον Καμαράσης Ἀρχιμανδρίτης π. Νεκτάριος, τοῦ Ἀρχιδιακόνου Μάρκου καί τοῦ Ἱεροδιακόνου π. Εὐλογίου, Ἀραβοφώνων Πρεσβυτέρων τῶν ὁμόρων περιοχῶν τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ναζαρέτ, ψαλλούσης τῆς Βυζαντινῆς παιδικῆς χορωδίας τοῦ Μπέρ – Σέβα ὑπό τόν Σεβασμιώτατον Ἀρχιεπίσκοπον Μαδάβων κ. Ἀριστόβουλον δεξιᾶ ἑλληνιστί καί τῆς ἐξ Ἄκκρης Βυζαντινῆς χορωδίας ὑπό τόν Ἀρχιμανδρίτην π. Φιλόθεον ἀραβιστί ἀριστερά, τῇ εὐσεβεῖ προσευχητικῇ συμμετοχῇ Ἀραβοφώνου καί Ἑλληνοφώνου ποιμνίου ἐκ τῆς Γαλιλαίας καί ἀλλαχόθεν.

Πρός τό ἐκκλησίασμα τοῦτο ἐκήρυξε τόν θεῖον λόγον ὁ Μακαριώτατος διά τῆς κάτωθι προσηφνήσεως Αὐτοῦ:

«Ἐγνώρισε Κύριος τό σωτήριον Αὐτοῦ ἐναντίον τῶν ἐθνῶν, ἀπεκάλυψε τήν δικαιοσύνην αὐτοῦ», (Ψαλμ. 97,2), ἀναφωνεῖ ὁ ψαλμωδός,

Ἀγαπητοί ἐν Χριστῷ ἀδελφοί,

Εὐλαβεῖς Χριστιανοί,

Εὐλογητός ὁ θεός καί Πατήρ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὁ κατά τό πολύ αὐτοῦ ἔλεος συνάξας πάντας ἡμᾶς ἐν τῷ ἱερῷ τούτῳ τῆς ἀγιογραφικῆς Καπερναοῦμ τόπῳ, ἵνα ἐορτάσωμεν τήν μνήμην τῶν Ἁγίων ἐνδόξων καί πανευφήμων Ἀποστόλων καί πρωτοκορυφαίων Πέτρου καί Παύλου, τῶν «διηρημένων τοῖς σώμασι καί ἠνωμένων τῷ Πνεύματι».

Ὁ Πέτρος καί ὁ Παῦλος καλοῦνται πρωτοκορυφαῖοι, διότι οὗτοι ἐγένοντο αὐτήκοι

καί ἄψευδεῖς μάρτυρες τῆς κλήσεως τοῦ Κυρίου λέγοντος, εἰς μέν τόν Πέτρον: «μακάριος εἶ, Σίμων Βαριωνᾶ, ὅτι σὰρξ καί αἷμα οὐκ ἀπεκάλυψέ σοι, ἀλλ' ὁ Πατήρ μου ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς· καὶ γὰρ ἐγὼ σοὶ λέγω ὅτι σὺ εἶ Πέτρος, καί ἐπὶ ταύτῃ τῇ πέτρᾳ οἰκοδομήσω μου τὴν ἐκκλησίαν, καί πύλαι ἄδου οὐ κατισχύσουσιν αὐτῆς», (Ματθ. 16, 17-18). Εἰς δὲ τόν Παῦλον εἶπεν: «ἐγὼ εἶμι Ἰησοῦς ὃν σὺ διώκεις... Ἦν δὲ τις μαθητῆς ἐν Δαμασκῶ ὀνόματι Ἀνανίας, καί εἶπε πρὸς αὐτόν ὁ Κύριος ἐν ὁράματι... πορεύου, ὅτι σκεῦος ἐκλογῆς μοί ἐστιν οὗτος τοῦ βαστάσαι τὸ ὄνομά μου ἐνώπιον ἐθνῶν καί βασιλέων υἱῶν τε Ἰσραὴλ... Ἐγένετο δὲ ὁ Σαῦλος μετὰ τῶν ὄντων ἐν Δαμασκῶ μαθητῶν ἡμέρας τινάς, καί εὐθέως ἐν ταῖς συναγωγαῖς ἐκήρυσσε τόν Ἰησοῦν, ὅτι οὗτός ἐστιν ὁ υἱὸς τοῦ θεοῦ», (Πρβλ. Πράξ. 9, 5-20).

Τό ἰδιαίτερον χαρακτηριστικόν τοῦ Πέτρου καί τοῦ Παύλου εἶναι τό ἀναντίρρητον γεγονός, ὅτι οὗτοι ὡμολόγησαν τῇ ἀποκαλύψει βεβαίως τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, ὅτι ὁ Ἰησοῦς εἶναι ὁ Χριστός, ὁ Υἱὸς τοῦ θεοῦ τοῦ ζῶντος, (Ματθ. 16,16 καί Πράξ. 9, 19-20). Ἐπί πλέον δὲ ὁ Πέτρος ρητῶς ἔλαβε τὴν ἐντολήν παρὰ τοῦ Κυρίου λέγοντος αὐτῷ: «Σίμων Ἰωνᾶ ἀγαπᾶς με πλεῖον τούτων;... βόσκει τὰ ἀρνία μου... ποιμαίνει τὰ πρόβατά μου», (Πρβλ. Ἰωάν. 21, 15-17).

Ἐρμηνεύων τούς ἀνωτέρω λόγους, ὁ ἅγιος Κύριλλος Ἀλεξανδρείας λέγει: «Οὐκοῦν διὰ μέν τῆς εἰς τρίτον ὁμολογίας τοῦ μακαρίου Πέτρου τό ἐν τριπλῶ γεγονός εἰς ἀπάρνησιν κατηγορήθη πλημμέλημα· διὰ δὲ τοῦ φάναι τόν Κύριον «βόσκει τὰ ἀρνία μου», ἀνανέωσις ὡσπερ τις τῆς ἤδη δοθείσης ἀποστολῆς αὐτῷ γενέσθαι νοεῖται, τόν μεταξύ λύουσα τῶν παιτισμάτων ὀνειδισμόν, καί τὴν ἐκ τῆς ἀνθρωπίνης ἀσθενείας μικροψυχίαν ἐξαφανίζουσα». [Καί ἀναλυτικώτερον. Διὰ δὲ τόν λόγον τοῦ Κυρίου «βόσκει τὰ ἀρνία μου», ἡμεῖς ἀντιλαμβανόμεθα, ὅτι ἐγένετο ἓνα εἶδος ἀνανεώσεως τῆς ἤδη δοθείσης τῷ Πέτρῳ ἀποστολικῆς ἐξουσίας, ἡ ὁποία διαλύει τόν μεσολαβήσαντα ὀνειδισμόν τῶν παιτισμάτων καί ἐξαφανίζει τὴν δειλίαν, τὴν προερχομένην ἐκ τῆς ἀνθρωπίνης ἀδυναμίας].

Ὅσον ἀφορᾷ εἰς τόν θεῖον Παῦλον, οὗτος οἶδεν ἄνθρωπον ἐν Χριστῷ, ... ὅτι ἠρπάγη εἰς τόν παράδεισον καί ἤκουσεν ἄρρητα ῥήματα, ἃ οὐκ ἐξόν ἀνθρώπῳ λαλῆσαι, (Πρβλ. Β΄ Κορ. 12, 2-4). Ἀναφερόμενος εἰς τὴν ἐξαιρετικὴν ἐμπειρίαν ταύτην τοῦ Παύλου, ὁ Ἱερὸς Χρυσόστομος διερωτᾶται λέγων: «τίνος ἕνεκεν καί ἠρπάγη; Ὑπὲρ τοῦ μή δοκεῖν [=νομίζειν] αὐτόν ... ἔλαττον ἔχειν τῶν λοιπῶν ἀποστόλων. Ἐπειδὴ γὰρ ἐκεῖνοι συνεγένοντο τῷ Χριστῷ, οὗτος δὲ οὐδαμῶς, διὰ τοῦτο εἰς δόξαν ἤρπασε καί τοῦτον».

Ὁ Ἱερώτατος Παῦλος ἐδοξάσθη ὑπὸ τοῦ θεοῦ, διότι οὗτος ἀφ' ἑνός μέν ἀνεδείχθη ὁ κατ' ἐξοχὴν Ἀπόστολος τῶν Ἐθνῶν κατὰ τὴν ἰδίαν αὐτοῦ μαρτυρίαν: «ἐφ' ὅσον μέν εἰμί ἐγὼ ἐθνῶν ἀπόστολος, τὴν διακονίαν μου δοξάζω», (Ρωμ. 11, 13)· ἀφ' ἑτέρου δὲ ἐτίμησε τό ἀποστολικόν αὐτοῦ ἀξίωμα οὐχὶ μόνον διὰ τοῦ σωτηριώδους κηρύγματος αὐτοῦ, ἀλλὰ καί διὰ τοῦ ἔργου αὐτοῦ, δηλονότι τῆς προσωπικῆς αὐτοῦ φροντίδος καί ἀνυστάκτου καθημερινῆς μερίμνης, ὑπὲρ ἀπασῶν τῶν ἁγίων Ἐκκλησιῶν κατὰ τὴν αὐτοῦ καί πάλιν μαρτυρίαν: «ἐν κόπῳ καί μόχθῳ, ἐν ἀγρυπνίαις πολλάκις, ἐν λιμῶ καί δίψει, ἐν νηστείαις πολλάκις ἐν ψύχει καί γυμνότητι· χωρὶς τῶν παρεκτός ἢ ἐπισύστασίς μου ἢ καθ' ἡμέραν, ἢ μέριμνα πασῶν τῶν Ἐκκλησιῶν», (Β΄ Κορ. 11, 27-28).

Παρομοίως ἐδοξάσθη, δηλονότι ἐτιμήθη καί ὁ μακάριος Πέτρος ὑπὸ τοῦ Κυρίου εἰπόντος αὐτῷ: «καί δώσω σοὶ τὰς κλεῖς τῆς βασιλείας τῶν οὐρανῶν, καί ὃ ἐάν δήσης ἐπὶ τῆς γῆς ἔσται δεδεμένον ἐν τοῖς οὐρανοῖς καί ὃ ἐάν λύσης ἐπὶ τῆς

γῆς ἔσται λελυμένον ἐν τοῖς οὐρανοῖς», (Ματθ. 16,19). Τό δῶρον δέ τοῦτο τῆς ἐξουσίας τοῦ δεσμεῖν καί λύειν ἔλαβον ἐξ ἴσου ὅλοι οἱ Ἀπόστολοι μέ πρῶτον βεβαίως τόν Πέτρον, ὡς σχολιάζει ὁ ἐρμηνευτής Ζιγαβηνός λέγων: «Καί μήν τό δῶρον τοῦτο καί τῶν ἄλλων Ἀποστόλων γέγονεν, ἀλλά πρώτῳ τῷ Πέτρῳ δέδοται· διότι πρῶτος οὗτος Υἱόν τοῦ Θεοῦ γνήσιον τόν Χριστόν εἶναι ἀνωμολόγησε».

Ὁ ἅγιος Γρηγόριος ὁ Παλαμᾶς ἐξαίρων τήν ἀποστολικήν δραστηριότητα τῶν Πέτρου καί Παύλου λέγει: «Ὅρατε Πέτρον καί Παῦλον τό περιφανές καί ὁμότιμον ὄσον, καί ὡς ὑπ' ἀμφοτέρων ἡ τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησία βαστάζεται; Διά τοῦτο καί αὕτη νῦν μίαν καί τήν αὐτήν ἀμφοτέροις νέμει τιμήν, ὁμοτίμως ἀλλήλοις συνεορτάζουσα σήμερον». [Βλέπετε πόση εἶναι ἡ λαμπρότης καί ὁμοτιμία τοῦ Πέτρου καί τοῦ Παύλου καί πῶς ἡ Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ βαστάζεται; Διά τοῦτο καί αὕτη -ἡ Ἐκκλησία- τώρα ἀπονέμει μίαν καί τήν ἰδίαν τιμήν καί στούς δύο, συνεορτάζοντας σήμερον ὁμότιμα καί τούς δύο].

Ἐπικαλούμενος τό ἅγιον καί θεάρεστον τέλος τοῦ βίου καί τῆς ἀποστολικῆς συμπεριφορᾶς τῶν ἀγίων τούτων Ἀποστόλων, ὁ Πατήρ ἡμῶν Γρηγόριος μᾶς προτρέπει νά μιμηθῶμεν αὐτῶν, δηλονότι τοῦ Πέτρου καί Παύλου, τήν ἐκ ταπεινώσεως καί μετανοίας διόρθωσιν. Διό καί ἡμεῖς μετά τοῦ ὕμνου εἶπωμεν:

«Χαῖρε Πέτρε Ἀπόστολε, καί γνήσιε φίλε, τοῦ σοῦ διδασκάλου Χριστοῦ, τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. Χαῖρε Παῦλε, παμφίλτατε καί κῆρυξ τῆς πίστεως καί διδάσκαλε τῆς οἰκουμένης. Ὡς ἔχον παρρησίαν, ζευγος ἀγιόλεκτον, Χριστόν τόν Θεόν ἡμῶν [σύν ταῖς πρεσβείαις τῆς Ὑπερευλογημένης Θεοτόκου Μαρίας] ἱκετεύσατε σωθῆναι τάς ψυχάς ἡμῶν» Ἀμήν. Ἔτη πολλά καί εὐλογημένα.

Μετά τήν θείαν Λειτουργίαν ὁ καλῶς συντηρῶν τήν Μονήν καί ἀνακαινίσας αὐτήν εἰς τάς ἀγιογραφίας τοῦ Ναοῦ καί τά περίξ Ἐπιστάτης μοναχός Εἰρήναρχος ἐδεξιώθη τήν Πατριαρχικήν συνοδείαν καί τό ἐκκλησίασμα καί παρέθεσεν ὑπαίθριον παραθαλασσίαν τράπεζαν.

Ἐκ τῆς Ἀρχιγραμματείας